

Nr 187

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 5 oktober 1956.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 20 augusti 1956 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 27 september 1956 undertecknat avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,

enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

G. E. Sträng

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Konungariket Sverige och Konungariket Norge hava överenskommit att avsluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Östen Undén;

Hans Majestät Konungen av Norge:
Sitt Utomordentliga och Befullmäktigade Sändebud i Stockholm, Ambassadören Jens Schive;
vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Konungariket Norge, samt å svenska och norska juridiska personer.

2. Detta avtal skall ej tillämpas å Svalbard och Jan Mayen samt ej heller å de norska besittningarna utom Europa.

Artikel 2

1. I avtalet inbegripas skatter å inkomst eller förmögenhet, vare sig de upptagas för statens eller kommuns räkning.

Som skatter å inkomst eller förmögenhet anses:

A. — Beträffande lagstiftningen i Sverige:

Avtale

mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige er kommet overens om å slutte en avtale for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

I dette øyemed har til befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:
Sin overordentlige og befullmektigede sendemann i Stockholm, ambassadør Jens Schive;

Hans Majestet Sveriges Konge:
Sin Utenriksminister, Hans Excellence Östen Undén;

som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1

1. Denne avtale får anvendelse på fysiske personer som er bosatt i Kongeriket Norge eller i Kongeriket Sverige samt på norske og svenske juridiske personer.

2. Denne avtale skal ikke anvendes på Svalbard og Jan Mayen og heller ikke på de norske besittelser utenfor Europa.

Artikkel 2

1. Under avtalen inngår skatter av inntekt eller formue, enten de utskrives til staten eller til en kommune.

Som skatter av inntekt eller formue anses:

A. — For så vidt angår lovgivningen i Norge:

- 1) den statliga inkomstskatten;
- 2) kupongskatten;
- 3) den särskilda sjömansskatten;
- 4) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;
- 5) utskiftningskatten;
- 6) ersättningsskatten;
- 7) den statliga förmögenhetsskatten; samt
- 8) den kommunala inkomstskatten.

B. — Beträffande lagstiftningen i Norge:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatt till staten;
- 2) inkomst- och förmögenhetsskatt till kommuner, härunder inbegripen tilläggsskatt å högre inkomster;
- 3) »eiendomsskatt»;
- 4) »alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift»; samt
- 5) sjömannsskatt.

C. — Beträffande lagstiftningen såväl i Sverige som i Norge:

Skatter, som utgå efter samma grunder som någon av de under A och B angivna skatterna.

2. Såsom skatter å inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses ej sådana skatter som särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

Artikel 3

1. Såfremt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

2. Fysisk person anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas. Skulle han med tillämpning av nämnda regel anses bosatt i båda staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan frågan om var personen skall anses bosatt icke avgöras med tillämpning

- 1) inntekts- og formuesskatt til staten,
- 2) inntekts- og formuesskatt til kommuner, herunder tilleggsskatt på større inntekter,
- 3) eiendomsskatt,
- 4) alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, og
- 5) sjømannsskatt.

B. — For så vidt angår lovgivningen i Sverige:

- 1) inntektsskatt til staten,
- 2) kupongskatt,
- 3) den særskilte sjømannsskatt,
- 4) »bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter»,
- 5) »utskiftningskatten»,
- 6) »ersättningsskatten»,
- 7) formuesskatt til staten, og
- 8) inntektsskatt til kommuner.

C. — For så vidt angår lovgivningen såvel i Norge som i Sverige:

Skatter som utskrives på samme grunnlag som noen av de under A og B angitte skatter.

2. Som skatter av inntekt eller formue etter denne avtale anses ikke slike skatter som særskilte skatter på gevinst av lotterier og veddemål samt arve- og gaveskatter.

3. Med kommuner forstås i denne avtale kommuner av såvel høyere som lavere orden.

Artikkel 3

1. Såfremt ikke annet er fastsatt i denne avtale, skattlegges inntekt og formue bare i den av statene, der den skattepliktige anses å være bosatt.

2. Fysisk person anses etter denne avtale å være bosatt i en av statene, hvis han har sitt virkelige bosted der eller stadig oppholder seg der. Skulle han ved anvendelse av nevnte regel anses bosatt i begge stater, skal han etter denne avtale anses bosatt i den stat, med hvilken han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser. Kan spørsmålet om hvor personen skal anses bosatt ikke avgjøres ved anvendelse av

av sistnämnda regel, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap; är han medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någon av dessa, skola de behöriga myndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse från fall till fall.

3. För skattskyldig, som utflyttar från den ena staten för att bosätta sig i den andra, upphör skattskyldigheten i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende å den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts.

4. Juridisk person anses enligt detta avtal bosatt i den stat, vars nationalitet den äger.

En juridisk person anses hava svensk, respektive norsk nationalitet, om den juridiska personen inregistrerats i Sverige, respektive Norge. Juridisk person, vilken icke inregistrerats, anses äga den stats nationalitet, inom vilken styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

S. k. holdingbolag anses hava den stats nationalitet, inom vars område dess verkliga ledning utövas.

5. Oskift dödsbo anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra punkten i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid sitt fränfalle.

Artikel 4

1. Skatt å inkomst å fast egendom, belägen i en av staterna, utgår allenast i denna stat.

2. Såsom inkomst av fast egendom anses såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande och brukande av den fasta egendomen, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom. I fast egendom inbegripas tillbehör till egendomen, däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier.

Såsom inkomst av fast egendom enligt detta avtal betraktas vidare inkomst genom avverkning av skog på egen eller

sistnævnte regel, anses han å være bosatt i den stat i hvilken han har statsborgerskap. Er han statsborger i begge stater eller er han ikke statsborger i noen av disse, skal de kompetente myndigheter i begge stater treffe overenskomst fra tilfelle til tilfelle.

3. For skattepliktig som flytter fra den ene staten for å bosette seg i den andre, opphører skatteplikten i først nevnte stat — for så vidt skatteplikten er avhengig av den skattepliktiges bostedsforhold — ved utgangen av den dag flytningen var avsluttet.

4. Juridisk person anses etter denne avtale å være bosatt i den stat, hvis nasjonalitet den har.

En juridisk person anses å ha norsk, respektive svensk nasjonalitet, dersom den juridiske personen er registrert i Norge, respektive Sverige. Juridisk person som ikke er registrert, anses å ha den stats nasjonalitet innen hvilken styret eller den øverste ledelse har sitt sete.

Holdingselskap anses å ha den stats nasjonalitet innen hvis område den virkelige ledelse utøves.

5. Uskiftet dødsbo anses å være bosatt i den av de to stater hvor avdøde etter punkt 2 i denne artikkel skal anses å ha vært bosatt ved dødsfallet.

Artikkel 4

1. Skatt av inntekt av fast eiendom, beliggende i en av statene, utskrives bare i denne stat.

2. Som inntekt av fast eiendom anses såvel inntekt, som erverves gjennom umiddelbar nyttiggjøring og bruk av den faste eiendom, som inntekt gjennom utleie, bortforpaktning og enhver annen anvendelse av eiendommen likesom realisasjonsgevinst som erverves gjennom avhendelse av fast eiendom. Til fast eiendom regnes tilbehør til eiendommen, herunder — for så vidt angår landbruk og skogbruk — besetning, redskaper og annet løsøre.

Som inntekt av fast eiendom etter denne avtale anses videre inntekt gjennom avvirkning av skog på egen eller

annans mark så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets forsling till riksgränsen eller exporthamn, genom dess försäljning inom den stat, där den fasta egendomen är belägen, ävensom genom sådan förädling av virket, som i den staten äger rum annorstädes än å fast driftställe.

Artikel 5

1. Där ej i detta avtal annorlunda stadgas, skall skatt å inkomst av rörelse eller fritt yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av staterna, utgå allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppbär vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från fast driftställe inom statens område.

2. Till inkomst av rörelse hänföres såväl inkomst, vilken förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom upplåtelse av driften åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del av den eller av föremål, som användes i rörelsen.

Såsom inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier eller likartade värdepapper. Med likartade värdepapper förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Norge angår, bevis å andelar i norska bolag och andra sammanslutningar med delad eller eljest begränsad ansvarighet, härunder ej inbegripna vanliga norska kommanditbolag.

3. Till inkomst av fritt yrke räknas särskilt inkomst av självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, undervisande och uppfostrande verksamhet ävensom verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

Artikel 6

1. Såsom fast driftställe anses varje plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande fin-

annens grunn, såvel som inntekt som måtte tilkomme avvirkeren gjennom det avvirkede virkes transport til riksgränsen eller eksporthavn, gjennom dets salg innen den stat der den faste eiendom er beliggende, likesom gjennom slik foredling av virket som foregår i denne stat annetsteds enn på fast driftssted.

Artikkel 5

1. Såfremt ikke noe annet er fastsatt i denne avtale, skal skatt av inntekt av næringsdrift eller fritt yrke, hvilken inntekt skriver seg fra fast driftssted i en av statene, utskrives bare i denne stat. Finnes faste driftssteder i begge stater, oppebærer hver stat skatt av den del av inntekten som erverves fra fast driftssted innenfor statens område.

2. Til inntekt av næringsdrift henføres såvel inntekt som erverves gjennom umiddelbar drift av virksomhet, som inntekt gjennom virksomhets bortleie til en annen, samt gevinst ved avhendelse av virksomheten eller del av den eller av gjenstander som anvendes i virksomheten.

Som inntekt av næringsdrift anses også inntekt noen har som deltaker i et foretagende, dog ikke inntekt av aksjer eller lignende verdipapirer. Med lignende verdipapirer forstås, for så vidt angår lovgivningen i Norge, andelsbevis i norske selskaper og andre sammenslutninger med delt eller på annen måte begrenset ansvar, herunder dog ikke vanlige norske kommanditselskaper, samt for så vidt angår lovgivningen i Sverige, andelsbevis i svenske økonomiske foreninger.

3. Som inntekt av fritt yrke regnes særlig inntekt av selvstendig drevet vitenskapelig og kunstnerisk virksomhet, undervisnings- og oppdragelsesvirksomhet, samt virksomhet som lege, sakfører, arkitekt og ingeniør.

Artikkel 6

1. Som fast driftssted anses ethvert sted, hvor det finnes særlig anlegg eller er truffet særlig foranstaltning for stadig

nes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, försäljningsställe, varunederlag (även stadigvarande kommissionslager) ävensom gruva eller annan liknande fyndighet, som är föremål för bearbetning.

2. Med fast driftställe likställes plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader.

3. Fast driftställe föreligger jämväl, då ett i den ena staten hemmahörande företag har en representant (agent) i den andra staten, som därstädes är stadigvarande verksam för företagets räkning samt befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Däremot skall fast driftställe ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den ena staten hemmahörande företag har ett dotterföretag i den andra staten eller där upprätthåller affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Artikel 7

Då ett företag i en av staterna bedriver rörelse i den andra staten från ett därstädes beläget fast driftställe, skall i fråga om fördelningen av beskattningsrätten iakttagas följande. Det fasta driftstället skall anses hava åtnjutit den inkomst av rörelsen, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit, därest driftstället varit ett helt fristående företag som självständigt avslutat affärer med det företag, vartill det fasta driftstället hör. Därest det fasta driftstället har självständig bokföring, bör densamma, där så ske kan, läggas till grund för inkomstens bestämmande, därvid bokföringen, då anledning därtill förekommer, skall vid taxeringen rättas så att densamma utvisar ovan avsedda inkomst. Anses bokföringen icke kunna

bruk ved virksomhetens eller yrkets utövelse, så som sted der foretagendet har sin ledelse, kontor, filial, produktionssted, verksted eller lignende, salgssted, varelager (herunder også varig kommissionslager), grube eller annen lignende forekomst som er gjenstand for utnyttelse.

2. Med fast driftssted likestilles plass for byggeföretagende hvis utførelse har overskredet eller, så vidt det kan foruttes, kommer til å overskride et tidsrom av tolv måneder.

3. Fast driftssted foreligger også når et i den ene staten hjemmehørende foretagende har en representant (agent) i den andre staten, som stadig virker der for foretagendets regning, og har fullmakt til å avslutte forretninger på foretagendets vegne.

Derimot skal fast driftssted ikke anses å foreligge bare av den grunn at et i den ene staten hjemmehørende foretagende har et datterselskap i den andre staten eller der opprettholder forretningsforbindelser bare gjennom en fullstendig uavhengig representant eller en representant (agent), som visstnok stadig virker for foretagendets regning, men bare formidler forretninger uten å ha fullmakt til å avslutte forretninger på foretagendets vegne.

Artikkel 7

Når et foretagende i en av statene driver virksomhet i den andre staten fra et der beliggende fast driftssted, skal med hensyn til fordelingen av beskattningsretten følgende iakttas: Det faste driftssted skal anses å ha oppebåret den inntekt av virksomheten, som driftsstedet kan antas å ville ha oppebåret dersom driftsstedet hadde vært et helt fristående foretagende som selvstendig hadde avsluttet forretninger med det foretagende, som det faste driftssted tilhører. Dersom det faste driftssted har selvstendig bokføring, bør denne, hvor det kan skje, legges til grunn ved inntektens beregning, men når grunn dertil foreligger skal bokføringen rettes ved ligningen, så den utviser den inntekt som det ovenfor er hentydet til. Finnes

läggas till grund för inkomstberäkningen, må inkomsten fastställas till skäligen procentsats av driftställets bruttoinkomst. Där omständigheterna icke till annat föranleda, skall procentsatsen fastställas med ledning av motsvarande uppgifter för liknande företag inom samma stat. Då så erfordras, skola de behöriga myndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser rörande uppdelning av beskattningsrätten.

Myndigheterna skola hålla varandra underkunniga om den inkomst, som i nu avsedda fall påföres ett fast driftställe i endera staten, samt söka i samförstånd avgöra frågan om beskattningsrättens riktiga fördelning.

Artikel 8

1. Inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

2. I de fall, då luftfart utövas av konsortium med delägare från de båda staterna, skall, om konsortiet icke är juridisk person, inkomsten av verksamheten beskattas allenast hos delägarna samt i vardera staten endast till den del inkomsten belöper på delägare i den staten.

Artikel 9

1. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas allenast i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

2. Annan royalty än som avses i första punkten beskattas i den stat, där inkomsttagaren anses bosatt; dock att beskattningsrätten förbehålles den stat, varifrån royaltyn utgår, därest den, som uppbär royaltyn, har sådant inflytande över företagets ledning att det skäligen bör anses som om han själv varit omedelbart delaktig i rörelsens bedrivande.

Med uttrycket royalty förstås i denna punkt varje slag av royalty (eller annat periodiskt utgående belopp) som utbe-

bokföringen icke å kunne legges til grunn ved inntektsberegningen, kan inntekten fastsettes til en rimelig procentsats av driftsstedets omsetning. Når forholdene icke krever noe annet, skal procentsatsen fastsettes med støtte i tilsvarende oppgaver for lignende foretagender innen samme stat. Når det kreves skal de kompetente myndigheter fra tilfelle til tilfelle treffe særskilte overenskomster vedrørende oppdeling av beskatningsretten.

Myndighetene skal holde hverandre underrettet om den inntekt som i slike tilfelle påføres et fast driftssted i en av statene samt søke i minnelighet å avgjøre spørsmålet om beskatningsrettens riktige fordeling.

Artikkel 8

1. Inntekt av foretagende for utøvelse av sjøfart eller luftfart, hvis virkelige ledelse har sitt sete i en av statene, skattlegges bare i denne stat.

2. I tilfelle hvor luftfart utøves av konsortium med deltagere fra begge stater, skal inntekten av virksomheten, hvis konsortiet ikke er en juridisk person, skattlegges bare hos deltagerne og slik at hver stat skattlegger bare den del som tilfaller deltager i denne stat.

Artikkel 9

1. Royalty som betales for bruken av fast eiendom eller for drift av gruve eller annen forekomst, skattlegges bare i den av statene der den faste eiendommen, graven eller forekomsten ligger.

2. Annen royalty enn omhandlet i punkt 1 skattlegges i den stat der inntektsnyteren anses å være bosatt, dog slik at skattleggingen forbeholdes den stat hvorfra royaltyn betales, dersom den som oppebærer royaltyn har slik innflytelse på foretagendets ledelse at det er rimelig å anse det som om han var direkte deltaker i virksomheten.

Med uttrykket royalty forstås i dette punkt enhver slags royalty (eller annet periodisk utgående beløp) som utbeta-

talas såsom ersättning för nyttjanderätten eller ensamrätten till varje slag av författar- och förlagsrätt, patent, ritning, hemlig fabriktionsmetod och recept, varumärke eller annan dylik egen- dom.

les som godtgjørelse for bruksretten eller eneretten til ethvert slag av forfatter- og forlagsrett, patent, tegning, hemmelig fabriktionsmetode og resept, varemerke eller annen lignende eiendom.

Artikel 10

1. Utdelning å aktier beskattas allenast i den stat, där den, som mottager utdelningen, anses bosatt.

2. Utdelning från ett aktiebolag i Norge, som tillfaller ett aktiebolag i Sverige, skall i Sverige vara undantagen från beskattning i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Sverige, därest båda bolagen varit bosatta därstädes.

3. Utdelning från ett aktiebolag i Sverige, som tillfaller ett aktiebolag i Norge, skall i Norge vara undantagen från inkomstskatt till staten i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Norge, därest båda bolagen varit bosatta därstädes.

4. Vad ovan i denna artikel sägs beträffande aktiebolag i Sverige samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ekonomisk förening i Sverige eller utdelning från sådan förening.

Vad ovan i denna artikel sägs beträffande aktiebolag i Norge samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om andra bolag och sammanslutningar med delad eller eljest begränsad ansvarighet i Norge, härunder ej inbegripna vanliga norska kommanditbolag, eller utdelning från sådant bolag eller sådan sammanslutning.

Artikel 11

1. Där ej bestämmelserna nedan i denna artikel till annat föranleda, skola inkomst av personligt arbete (inkomst av fritt yrke härunder icke inbegripen samt ej heller pensioner och livräntor) och inkomst av stadigvarande uppdrag beskattas allenast i den stat, där den skattskyldige utövat den verksamhet, från vilken inkomsten härrör.

Artikkel 10

1. Aksjeutbytte skattlegges bare i den stat hvor den som mottar utbyttet anses bosatt.

2. Utbytte fra et aksjeselskap i Norge, som tilfaller et aksjeselskap i Sverige, skal i Sverige være unntatt fra beskattning i den utstrekning dette ville vært tilfelle etter skattelovgivningen i Sverige, om begge selskaper hadde vært bosatt der.

3. Utbytte fra et aksjeselskap i Sverige, som tilfaller et aksjeselskap i Norge, skal i Norge være fritatt for inntektsskatt til staten i den utstrekning dette ville vært tilfelle etter skattelovgivningen i Norge, om begge selskaper hadde vært bosatt der.

4. Hva foran i denne artikkel er bestemt med hensyn til aksjeselskap i Sverige samt utbytte fra slikt selskap skal få tilsvarende anvendelse når det gjelder økonomisk forening i Sverige eller utbytte fra slik forening.

Hva foran i denne artikkel er bestemt med hensyn til aksjeselskap i Norge samt utbytte fra slikt selskap skal få tilsvarende anvendelse når det gjelder andre selskaper og sammenslutninger med delt eller på annen måte begrenset ansvar i Norge, herunder ikke vanlige norske kommanditselskaper, eller utbytte fra slikt selskap eller slik sammen- slutning.

Artikkel 11

1. Når ikke annet følger av bestemmelsene nedenfor i denne artikkel, skal inntekt av personlig arbeid (herunder ikke medregnet inntekt av fritt yrke og heller ikke pensjoner og livrenter) og inntekt av stadig oppdrag skattlegges bare i den stat, hvor den skattepliktige utøvet den virksomhet, som inntekten skriver seg fra.

2. Den omständigheten, att en i den ena staten bosatt och där anställd person på grund av sin tjänst tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område, skall — försåvitt han erhåller sina löneförmåner uteslutande från sin i den förra staten bosatte arbetsgivare och han vistas i den senare staten under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret — ej medföra, att verksamheten anses utövad i denna senare stat.

3. Inkomst av arbete, som helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller norskt fartyg eller luftfartyg, beskattas allenast i den stat, där den som uppbär inkomsten anses bosatt.

4. Då ett aktiebolag anses bosatt i en av staterna men ledamöter av dess styrelse, representantskap, kontrollkommitté eller dylikt äro bosatta i den andra staten, skola ersättningar, vilka av bolaget utbetalas till dessa ledamöter i deras här avsedda egenskap, beskattas allenast i sistnämnda stat.

5. Studerande vid universitet eller högskola i den ena staten, som under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning, beskattas för sin inkomst av anställningen allenast i den stat, där han anses bosatt.

Artikel 12

Oavsett vad eljest i detta avtal stadgas, skola skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, idrottsmän och andra, vilka yrkesmässigt ägna sig åt offentlig nöjesverksamhet, beskattas för inkomst av denna sin verksamhet allenast i den stat, där verksamheten utövas.

Artikel 13

Studerande samt hantverks- och afärspraktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av staterna, underkastas icke beskatt-

2. Den omständighet at en i den ene staten bosatt og der ansatt person på grunn av sin tjeneste midlertidig oppholder seg på den andre statens område, skal — for så vidt han mottar sin lønn utelukkende fra sin i den første staten bosatte arbeidsgiver og han oppholder seg i den andre staten i et eller flere tidsrom innenfor inntektsåret, som tilsammen ikke overstiger 183 dager — ikke medføre at virksomheten anses utøvet i den andre staten.

3. Inntekt av arbeid som helt eller hovedsakelig utføres ombord på norsk eller svensk skip eller luftfartøy, skattlegges bare i den stat, hvor den som oppbeærer inntekten anses bosatt.

4. Når et aksjeselskap anses bosatt i en av statene, men medlemmer av dets styre, representantskap, kontrollkomité eller lignende er bosatt i den andre staten, skal godtgjørelse, som av selskapet utbetales til disse medlemmer i deres her nevnte egenskap, bare skattlegges i sist nevnte stat.

5. Studerende ved universitet eller høyskole i den ene staten, som i et tidsrom av høyst 100 dager innenfor et og samme kalenderår har ansettelse i den andre staten for å oppnå en for studiene nødvendig praktisk utdanning, skattlegges for den godtgjørelse han har i stillingen bare i den stat hvor han anses bosatt.

Artikkel 12

Uansett hva ellers er bestemt i denne avtale, skal skuespillere, filmskuespillere, radio- eller televisionsartister, musikere, idrettsmenn og andre, som yrkesmessig deltar i eller utøver offentlig forlystelsesvirksomhet, skattlegges for inntekt av denne sin virksomhet bare i den stat, der virksomheten utøves.

Artikkel 13

Studerende, lærlinger og volontører som bare i studie- eller utdanningsøyemed oppholder seg i en av statene, skattlegges ikke i denne stat for beløp

ning i denna stat för belopp, som de för underhåll, studier eller utbildning mottaga från utlandet.

Artikel 14

För förmögenhet, bestående av fast egendom eller tillbehör till egendomen — däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier — utgår skatt allenast i den stat, där egendomen är belägen.

För förmögenhet, nedlagd i rörelse eller fritt yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

Artikel 15

Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo jämlikt detta avtal beskattas i den ena staten, må ej tillika beskattas i den andra staten hos den som uppbär utdelning från dödsboet.

Artikel 16

Vardera staten äger i enlighet med sin interna lagstiftning verkställa omräkning av inkomst och förmögenhet i sådana fall, då

a) ett företag i en av staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en av staterna som ett företag i den andra staten eller äga del i båda dessa företags kapital.

Då sådan fråga uppkommer i en av staterna, skall den behöriga myndigheten i den andra staten underrättas härom i syfte att erforderlig justering skall ske i fråga om beräkningen av det därstädes befintliga företags inkomst och förmögenhet. De behöriga myndigheterna skola, där anledning föreligger, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning.

som de mottar fra utlandet til underhold, studier eller utdannelse.

Artikkel 14

Av formue i fast eiendom eller tilbehør til eiendommen — herunder besetning, redskaper og annet løsøre i landbruk eller skogbruk — utskrives skatt bare i den stat der eiendommen ligger.

Av formue knyttet til næringsdrift eller fritt yrke utskrives skatt bare i den stat, som etter bestemmelsene i denne avtale tilkommer skatt av inntekten av samme formue.

Artikkel 15

Inntekt eller formue, som uskiftet dødsbo i henhold til denne avtale skattlegges for i den ene stat, kan ikke tillike skattlegges i den annen stat hos den som oppebærer utdeling fra dødsboet.

Artikkel 16

Hver stat er berettiget til i overensstemmelse med sin interne lovgivning å iverksette omregning av inntekt og formue i tilfelle hvor

a) et foretagende i en av statene direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av et foretagende i den andre staten eller eier en del av dette foretagendes kapital, eller

b) samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av såvel et foretagende i en av statene som et foretagende i den andre staten eller har andel i begge disse foretagenders kapital.

Når slike spørsmål oppstår i en av statene, skal den kompetente myndigheten i den andre staten underrettes herom med henblikk på at nødvendig justering skal skje med hensyn til beregningen av inntekt og formue for det foretagende som finnes der. Når det foreligger grunn til det skal de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse vedrørende inntektens eller formuens beregning.

Artikel 17

1. Medborgare i en av staterna skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning, som medborgare i denna andra stat äro eller kunna bliva därstädes underkastade.

2. Juridiska personer, vilka anses bosatta i en av staterna, skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning, som juridiska personer, vilka anses bosatta i denna andra stat, äro eller kunna bliva därstädes underkastade.

Artikel 18

Den stat, i vilken den skattskyldige anses vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats om även inkomst eller förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 19

Detta avtal inverkar icke på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivnas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser skatter å inkomst eller förmögenhet icke påföras i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 20

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört eller komma att medföra dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, där han anses vara bosatt. Anses erinringarna grundade, kan denna stats behöriga myndighet

Artikkel 17

1. Statsborgere i en av statene skal ikke i den andre staten undergis noen beskatning som er av annen art, høyere eller mer tyngende enn den beskatning, som statsborgere i denne andre stat er eller måtte bli undergitt der.

2. Juridiske personer, som anses bosatt i en av statene, skal ikke i den andre staten undergis noen beskatning som er av annen art, høyere eller mer tyngende enn den beskatning som juridiske personer, som anses bosatt i denne andre stat, er eller måtte bli undergitt der.

Artikkel 18

Den stat, der den skattepliktige anses å være bosatt, har adgang til ved fastsettelsen av skatten å anvende den skattesats, som skulle ha vært brukt, om også inntekt og formue som etter bestemmelsene i denne avtale i beskatningshenseende er forbeholdt den annen stat, var tatt til beskatning i den første stat.

Artikkel 19

Denne avtale innvirker ikke på retten til å nyte eventuell lenger gående skattefrihet, som i kraft av folkerettens alminnelige regler innrømmes eller for fremtiden måtte komme til å bli innrømmet diplomatiske og konsulære tjenestemenn.

I den utstrekning hvori det på grunn av slik lenger gående skattefritagelse ikke utskrives skatt på inntekt eller formue i ansettelseslandet, forbeholdes skattskrivningen hjemlandet.

Artikkel 20

Kan den skattepliktige påvise at den fremgangsmåte som beskatningsmyndighetene i de kontraherende stater har anvendt, for ham har medfört eller kommer til å medføre dobbelbeskatning, kan han gjøre innsigelse mot dette hos den stat, der han anses for å være bosatt. Anses innsigelsene begrunnet, kan

träffa överenskommelse med den andra statens behöriga myndighet för att undvika dubbelbeskattning.

Artikel 21

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 22

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina behöriga myndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i de båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Artikel 23

Med »behöriga myndigheter» avses i detta avtal finansdepartementena i de båda avtalslutande staterna eller sådan myndighet i envar av dessa stater, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.

Artikel 24

Genom detta avtal sker icke någon ändring i det den 14 juni 1937 ingångna avtalet angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster.

Artikel 25

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Norges del av Hans Majestät Konungen av Norge. Ratifikationshand-

denne stats kompetente myndighet träffa överenskomst med den annen stats kompetente myndighet for å forebygge dobbeltbeskatning.

Artikkel 21

I tilfelle hvor vanskelighet eller tvil oppstår ved denne avtales tolkning og anvendelse, kan de kompetente myndigheter i de to kontraherende stater treffe særskilte overenskomster.

Artikkel 22

De kontraherende stater forplikter seg til å overlate til sine kompetente myndigheter å treffe rimelig avgjørelse av ethvert annet spørsmål, som — uten å være uttrykkelig regulert i denne avtale — på grunn av ulikhet mellom de i de to stater gjeldende prinsipper for skattens utgjørende eller ellers, kan oppstå vedrørende de direkte skatter.

Artikkel 23

Med »kompetente myndigheter» forståes i denne avtale finansdepartementene i begge de kontraherende stater eller den myndighet i hver av disse stater som i finansdepartementets sted blir overlatt å behandle spørsmål etter denne avtale.

Artikkel 24

Gjennom denne avtale skjer det ikke noen endring i den avtale som ble inngått 14. juni 1937 om fordeling i beskattningshenseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter.

Artikkel 25

Denne avtale skal ratifiseres for Norges vedkommende av Hans Majestet Norges Konge og for Sveriges vedkommende med riksdagens samtykke av Hans Majestet Sveriges Konge. Ratifi-

lingarna skola snarast möjligt utväxlas i Oslo.

Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Artikel 26

Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats, skall avtalet äga tillämpning:

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av 1958 eller senare års taxeringar;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1957 eller senare;

b) i Norge:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering år 1958 eller senare år.

Vid ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 21 juni 1947 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet att gälla; dock att sistnämnda avtal alltjämt skall äga tillämpning i fråga om skatt på grund av 1957 års taxering eller eftertaxering för år 1957 eller tidigare år.

Artikel 27

Avtalet förblir gällande, så länge det samma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången:

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning det år, varunder uppsägningen ägde rum;

b) i Norge:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

kasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Oslo.

Avtalen trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene.

Artikkel 26

Når utveksling av ratifikasjonsdokumentene har funnet sted, får avtalen anvendelse:

a) i Norge:

for så vidt angår skatter av inntekt eller formue, som utskrives på grunnlag av ligning i 1958 eller senere år;

b) i Sverige:

for så vidt angår skatter av inntekt og formue, som utskrives på grunnlag av ligning i 1958 eller senere år;

for så vidt angår kupongskatt på utbytte som forfaller til betaling den 1. januar 1957 eller senere.

Når denne avtale trer i kraft, skal avtalen av 21. juni 1947 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue, opphøre å gjelde, dog slik at sistnevnte avtale får anvendelse når det gjelder skatt på grunnlag av ligning i 1957 eller etterligning for inntektsåret 1956 eller tidligere år.

Artikkel 27

Avtalen forblir gjeldende sålenge den ikke oppsies av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finne sted minst seks måneder før kalenderårets utgang. Har denne oppsigelsestid vært iaktatt, anvendes avtalen siste gang:

a) i Norge:

for så vidt angår skatter av inntekt eller formue som utskrives på grunnlag av ligning året nærmest etter det år da oppsigelsen fant sted;

b) i Sverige:

for så vidt angår skatter av inntekt eller formue som utskrives på grunnlag av ligning året nærmest etter det år da oppsigelsen fant sted;

for så vidt angår kupongskatt på utbytte som forfaller til betaling det år da oppsigelsen fant sted.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i dubbla exemplar, på svenska och norska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 27 september 1956.

Til bekreftelse herav har de to staters befullmektigede undertegnet avtalet og forsynt den med sine segl.

Utfærdiget i Stockholm i to eksemplarer på norsk og svensk, slik at begge tekster har like gyldighet, den 27 september 1956.

Östen Undén

(L. S.)

Jens Schive

(L. S.)

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 augusti 1956.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, ERICSSON ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler tillförordnade chefen för finansdepartementet, statsrådet Lindholm, fråga om *godkännande av förslag till nytt avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid.

Den 21 juni 1947 träffades mellan Sverige och Norge avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (se SFS 1947: 791 samt prop. 1947: 325).

Enligt nämnda avtal gäller bl. a. att inkomst av arbetsanställning beskattas i den stat, där inkomsttagaren anses bosatt, medan i flertalet andra svenska dubbelbeskattningsavtal i fråga om sådan inkomst i stället tillämpas den principen att beskattningsrätten förbehålles den stat, där verksamheten utövas. Sistnämnda princip överensstämmer bäst med gällande svenska skatte- och uppbördssystem, och från svensk sida hade det därför varit önskvärt om samma princip kommit till uttryck i 1947 års svensk-norska avtal. Utformningen av den norska skattelagstiftningen ansågs då emellertid lägga hinder i vägen för tillämpningen av denna princip. I samband med de förhandlingar, som ledde till avslutande av 1947 års avtal, uttalades emellertid i ett särskilt paraferingsprotokoll från de båda förhandlingsdelegationernas sida, att ombuden å ömse sidor var eniga om att, så snart de tekniska förutsättningarna förelåg därför, avtalet borde så ändras att arbetsinkomster i princip beskattades i den av staterna, där arbetet utfördes.

I Norge har numera beslut fattats om övergång till ett källskattesystem (»skatt av årets inntekt»); det nya systemet är avsett att träda i kraft den 1 januari 1957.

Genom nämnda ändring i den norska uppbördslagstiftningen kan förut-sättningar anses ha skapats för en revidering av det svensk-norska avtalet i nyss berörda hänseende. I syfte att genomföra en sådan revidering ävensom företaga en allmän översyn av avtalet i övrigt har förhandlingar ägt

rum i Stockholm den 22—den 29 maj 1956 mellan representanter för svenska och norska regeringarna. Förhandlingarna har å svensk sida förts av chefen för finansdepartementets rättsavdelning Gustaf Hedborg, f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråcheferna i finansdepartementet Carl Åbjörnsson och Ivan Eckersten samt byråchefen i riksskattenämnden Stefan Dryselius.

Vid förhandlingarna har enighet nåtts om ett nytt, på svenska och norska språken avfattat förslag till avtal mellan de båda länderna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Förslaget till avtal har därefter underställtts respektive regeringar för godkännande. Avtalsförslaget jämte ett rörande paraferingen av avtalsförslaget fört protokoll torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende.

Förslaget till avtal ävensom protokollet har remitterats till *kammarrätten*, som i utlåtande den 2 juli 1956 förklarar sig icke ha något att i huvudsak erinra mot detsamma.

Under hand har meddelats att man å norsk sida är beredd att under teckna avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla fråga om godkännande av förslaget å svensk sida.

Det föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i väsentliga delar med 1947 års svensk-norska avtal. Till sistnämnda avtal är fogat ett slutprotokoll, vari införts bestämmelser av i huvudsak samma karaktär som de bestämmelser, vilka återfinnes i den egentliga avtalstexten. Vid den allmänna översyn av avtalet, som gjorts under de nu avslutade förhandlingarna, har det ansetts lämpligt att inarbeta bestämmelserna i slutprotokollet i själva avtalstexten. I samband härmed har, i syfte att nå bättre överensstämmelse med senare ingångna dubbelbeskattningsavtal, vidtagits vissa ändringar. Dessa ändringar är i huvudsak av formell natur. Av mera väsentlig betydelse är, förutom den förut antydda revisionen av reglerna om beskattning av arbetsinkomst, de ändringar som föreslagits rörande behandlingen av det ansetts lämpligt att inarbeta bestämmelserna i slutprotokollet i själva avtalstexten samt paraferingsprotokollet torde det vara tillfyllest att här framföra följande.

Vad först beträffar revisionen av reglerna om beskattning av *arbetsinkomst* må erinras att, såsom inledningsvis anmärkts, 1947 års svensk-norska avtal byggde på den principen att sådan inkomst beskattades i bopättningsstaten. I det föreliggande avtalsförslaget har, såsom förutsatts, en omläggning skett härvidlag. Beskattningen skall i stället i princip ske i den stat där verksamheten utövas. Berörda föreskrifter finnes intagna i avtalsförslagets artikel 11, vilken i sak utformats på samma sätt som motsvarande bestämmelser i de under senare år ingångna svenska dubbelbeskattningsavtalen. Jämlikt punkt 3 av nämnda artikel undantages emellertid från huvudregeln inkomst av arbete ombord å svenskt eller norskt fartyg eller luftfartyg. Sådan inkomst avses skola beskattas i bopättningsstaten. Med hänsyn

¹ Förslaget till avtal har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen, *att* datering och underskrift verkstälts samt *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 25.

till de synpunkter som framförts bl. a. inom Nordiska rådet rörande likformiga regler i de nordiska länderna på området för sjömännens beskattning hade det varit önskvärt om beskattningsrätten till inkomst av arbete ombord å fartyg i stället förbehållits den stat, vars nationalitet fartyget äger. Det har emellertid ej visat sig möjligt att nu genomföra en sådan regel i förhållandet mellan Sverige och Norge. De båda förhandlingsdelegationerna var dock, såsom framgår av uttalande till paraferingsprotokollet, ense om att de berörda bestämmelserna under viss förutsättning borde omprövas.

I fråga om behandlingen i skattehänseende av *inkomst av aktieutdelning* må framhållas att nu gällande svensk-norska avtal bygger på den principen, att inkomst av sådant slag beskattas i den stat där inkomsttagaren är bosatt. Den stat, varifrån utdelningen betalas, har dock förbehållits rätt att i begränsad omfattning innehålla källskatt (kupongskatt). Genom detta förbehåll kvarstår viss dubbelbeskattning i fråga om aktieutdelningar mellan Sverige och Norge. Även det nu föreliggande avtalsförslaget bygger på principen om beskattning av inkomst av aktieutdelning i mottagarens boplatssland. I förslaget har emellertid ej inbegripits några bestämmelser om rätt för det andra landet att innehålla källskatt, varigenom sålunda dubbelbeskattningen av aktieutdelning avses skola helt undanröjas.

Vad beträffar beskattningen av utdelningar mellan svenska och norska bolag föreslås regler av i princip samma innebörd som de bestämmelser, vilka i motsvarande fall intagits i dubbelbeskattningsavtal som Sverige på senare tid ingått med andra stater. I enlighet härmed skall för Sveriges del utdelning, som ett svenskt bolag mottager från ett norskt bolag, behandlas i skattehänseende på samma sätt som utdelningar mellan svenska bolag (art. 10 punkt 2, jfrt med 54 § kommunalskattelagen och 7 § förordningen om statlig inkomstskatt).

För det motsatta fallet, då ett svenskt bolag verkställer utdelning till ett norskt bolag, föreslås att aktieutdelningen i Norge skall vara fritagen från statlig inkomstskatt på samma sätt som gäller för utdelningar mellan norska bolag (art. 10 punkt 3). Det mottagande norska bolaget har däremot att för utdelningen från det svenska bolaget erlagga kommunal inkomstskatt. I den mån bolagets efter legala fondavsättningar återstående vinstmedel icke utdelas, utgår även norsk fondskatt, vilken emellertid restitueras om vinstmedlen vid en senare tidpunkt utdelas till aktieägarna. Härjämte utgår en socialavgift (»alderstrygd- och krigspensjoneringsavgift») med viss procent av den inkomst, som är underkastad fondskatt.

De nu nämnda reglerna om beskattning av aktieutdelning mellan bolag bör ses mot bakgrunden av att i Norge icke uttages kommunal inkomstskatt å utdelning från norskt bolag till en i Norge bosatt aktieägare, som är fysisk person; däremot uttages statlig inkomstskatt i detta fall. Med hänsyn härtill innebär de föreslagna bestämmelserna att utdelningar mellan svenska och norska bolag i princip skall underkastas statlig och kommunal inkomstskatt i det mottagande landet endast en gång, nämligen antingen i vederbörande bolags hand eller, då utdelningen vidarebefordras till en aktieägare som är fysisk person, hos denne.

Här må även med några ord beröras protokollsanteckningen till artikel 17 punkt 1 i avtalet. Avtalet innehåller i denna punkt en i avtal av detta slag ofta förekommande regel om *likställighet* i beskattningshänseende mellan medborgare i de båda länderna. I de norska skattelagarna finnes för närvarande en bestämmelse enligt vilken viss temporär skattelindring medges en norsk medborgare eller en person med norsk »innfödsrett», som från utlandet inflyttar i Norge. Vid förhandlingarna uttrycktes från norsk sida ett önskemål att nämnda skattelindring i Norge, som ursprungligen var ämnad att underlätta för norsk-amerikaner att återvända till hemlandet, icke enbart på grund av likställighetsregeln i artikel 17 skulle få åtnjutas av en svensk medborgare, som inflyttar till Norge. Uttalandet till paraferingsprotokollet avser att i detta hänseende komplettera avtalet.

I fråga om *avtalets ikraftträdande* föreslås, att detsamma skall träda i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna samt förbliva gällande så länge detsamma ej uppsäges från någondera sidan (art. 25 och 27). Efter utväxling av ratifikationshandlingarna skall avtalet av båda länderna tillämpas första gången vid 1958 års taxering. I fråga om svensk kupongskatt avses avtalet skola tillämpas beträffande skatt å utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1957 eller senare. I och med att det nya avtalet träder i kraft skall 1947 års svensk-norska avtal upphöra att gälla.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Såsom inledningsvis framhållits har de nu avslutade svensk-norska dubbelbeskattningsförhandlingarna i första hand tagit sikte på en omläggning av bestämmelserna i 1947 års svensk-norska avtal i fråga om inkomst av personligt arbete. I samband därmed har det emellertid ansetts lämpligt att företaga en mera omfattande översyn av avtalet i dess helhet, varvid särskilt reglerna för beskattning av inkomst av aktieutdelning blivit föremål för bearbetning. I sistnämnda hänseende föreslås bestämmelser av innebörd att den på detta område kvarstående dubbelbeskattningen undanröjes. Det måste anses tillfredsställande att så sker. Även i övrigt synes det föreliggande avtalsförslaget, varom de båda ländernas förhandlingsdelegationer enats, väl ägnat att befrämja de svensk-norska förbindelserna och jag får därför tillstyrka att detsamma godkännes. Jag vill i anslutning härtill understryka, att från svensk sida någon erinran inte torde vara att rikta mot att vad i det särskilda paraferingsprotokollet upptagits vinner beaktande vid avtalets tillämpning.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Ur protokollet:

Ulf Thorselius

Bilaga

Protokoll rörande parafering av ett förslag till nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Norge, hållet i Stockholm den 29 maj 1956.

§ 1.

Efter förhandlingar under tiden 22—29 maj 1956 mellan särskilt utsedda ombud paraferades svensk och norsk text till ett förslag till nytt avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

§ 2.

Ombuden enades om följande uttalanden rörande bestämmelserna i nedan angivna artiklar i avtalsförslaget:

Artikel 11, punkt 2: Då i artikel 11, punkt 2, talas om 183 dagar, användes uttrycket »dag» i betydelsen av helt dygn. Vid bedömande av huruvida en person, som är bosatt i den ena staten, vistats mer än 183 dagar i den andra staten, skall följaktligen hänsyn icke tagas till dygn, varunder han tillbringat dygnsvilan i den stat, där han är bosatt, men under annan tid av samma dygn vistats i den andra staten.

Artikel 11, punkt 3: Därest förslag, som biträts av Sverige och Norge, framlägges om införande av en gemensam nordisk sjömansskatt, böra förhandlingar snarast möjligt upptagas mellan sagda stater i och för omprövning av de i artikel 11, punkt 3, givna föreskrifterna.

Artikel 17, punkt 1: Den i artikel 17, punkt 1, meddelade föreskriften medför icke, att den i andra stycket av § 22 skattelov for landet (§ 17 skattelov for byene) — sådant sagda lagrum lyder vid tidpunkten för under-tecknandet av detta paraferingsprotokoll — stadgade skattebefrielse blir tillämplig å svenska medborgare annat än i sådana fall, då desamma uppfylla i lagrummet angivna förutsättningar.

Artikel 22: Såsom exempel å frågor, vilka bland andra sådana kunna regleras i den i artikel 22 angivna ordning, må anföras:

Sådana fall, då en i ena staten bosatt person äger tillgångar i eller uppbär inkomst från inkomstkällor i den andra staten samt de båda staternas interna skatteregler leda till, att han vid taxeringen icke erhåller avdrag för all den gäld eller all den gälldränta, vartill han varit berättigad, därest tillgångarna varit belägna i eller inkomsten uppburits från inkomstkällor i den stat, där han är bosatt.

Sådana fall, då en i den ena staten bosatt fader eller moder utbetalar underhållsbidrag till sitt i den andra staten bosatta barn samt de båda staternas interna skatteregler leda till, att fadern eller modern icke erhåller avdrag för bidraget vid taxeringen i den stat, där han eller hon är bosatt, medan barnet beskattas för det uppburna bidraget i den stat, där barnet är bosatt.

§ 3.

Ombuden å ömse sidor utfäste sig att söka utverka respektive finansdepartements godkännande av de synpunkter, som kommit till uttryck i § 2 här ovan.

Stockholm den 29 maj 1956.

För den svenska delegationen:

Gustaf Hedborg

På vegne av den norske delegasjon:

Chr. Urbye

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 augusti 1956.

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av tillförordnade chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, finner Kungl. Maj:t gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att under förbehåll av ratifikation underteckna ifrågasvarande avtal.

Ur protokollet:

Bengt Friedman

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 oktober 1956.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, PERSSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 20 augusti 1956 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har nämnda avtal den 27 september 1956 blivit vederbörligen undertecknat.

I samband med att av Sverige ingångna dubbelbeskattningsavtal underställes riksdagen för godkännande plägar bemyndigande begäras för Kungl. Maj:t att, därest det erfordras för genomförande av avtalet, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar. Då i speciella fall en beskattning kan komma till stånd genom annan åtgärd än taxering (så är t. ex. fallet med den särskilda sjömansskatten) bör i förtydligande syfte det av riksdagen begärda bemyndigandet angivas avse verkställda taxeringar eller eljest vidtagna beskattningsåtgärder.

Under åberopande i övrigt av vad tillförordnade chefen för finansdepartementet den 20 augusti 1956 anført i ärendet, hemställer jag att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, riksskattenämnden, att därest det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig dessa har avseende å statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest vidtagna åtgärder, varigenom sådana skatter påförts;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden

att övertaga de med tillämpningen av ifrågavarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma å Kungl. Maj:t.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Rydén